दैत्यबधव्यग्रस्यनृहरेराटोपमाह द्वाभ्याम् सटाभिरवधूताः प्रकंपिताजलदामेघाःपरापतन् व्यशीर्यंत अनेनयेमेघांतरितादेवास्तेस्पष्टंपश्यंत्विति आज्ञांदत्तवानित्यर्थः तस्यदृष्ट्याविमुष्टंरोचिर्येषांग्रहाणांतैतिरस्कृतप्रभाअभवन्नितिशेषः दिगिभादिग्गजाः ॥ ३२ ॥ तस्यसटाभिरुत्क्षिप्तानिविमानानितैः संकुलाव्याप्तासतीप्रोत्सर्पत स्थानात्प्रकर्षेणोदसर्पत् चलिता ॥ ३३ ॥ स्वभृत्यैश्वर्यमाश्चर्यमिवमत्वाकौतूहलेनतस्यासनेउपविष्टंभयात्कोपिनबभाज नासेवतनलक्षितोद्वैरथःप्रतियोद्धायेन ॥ ३४ ॥ लोकत्रयस्यमस्तकज्वरंशिरोव्यथेवदुःसहम् प्रहर्षस्यवेगेनउत्कलितानिविकसितानिआननानियासांताःसुरस्त्रियः पुष्पवर्षैर्नृहरिंववृषुः ३५ ॥ नाकिनांदेवानांविमानावलिभिः नभस्तलंसंकीर्णमास सुराणामानकाःपटहाः तै

सटाऽवधूताजलदाःपरापतन्ग्रहाश्चतद्दृष्टिविमुष्टरोचिषः ॥ अंभोधयःश्वासहताविचुक्षुभुर्निर्ह्रादभीता दिगिभाविचुक्रुशुः ॥ ३२ ॥ द्यौस्तत्सटोत्क्षिप्तविमानसंकुलाप्रोत्सर्पतक्ष्माचपदाऽतिपीडिता ॥ शैलाःसमुत्पेतुरमुष्यरंहसातत्तेजसाखंककुभोनरेजिरे ॥ ३३ ॥ ततःसभायामुपविष्टमुत्तमेनृपासनेसंहृततेजसंविभुम् ॥ अलक्षितद्वैरथमत्यमर्षणंप्रचंडवक्त्रंनबभाजकश्चन ॥ ३४ ॥ निशम्यलोकत्रयमस्तकज्वरंतमादिदैत्यं हरिणाहतंमृधे ॥ प्रहर्षवेगोत्कलिताननामुहुःप्रसूनवर्षैर्ववृषुःसुरस्त्रियः ॥ ३५ ॥ तदाविमानावलिभिर्नभस्तलंदिदृक्षतांसंकुलमासनाकिनाम् ॥ सुरानकाढुंदुभयोऽथजघ्निरेगंधर्वमुख्याननृतुर्जगुःस्त्रियः ॥ ३६ ॥ तत्रोपव्रज्यविबुधाब्रह्मेंद्रगिरिशादयः ॥ ऋषयःपितरःसिद्धाविद्याधरमहोरगाः ॥ ३७ ॥ मनवःप्रजानांपतयोगंधर्वाप्सरचारणाः ॥ यक्षाःकिंपुरुषास्तातवैतालाःसिद्धकिन्नराः ॥ ३८ ॥ तेविष्णुपार्षदाःसर्वेसुनंदकुमुदादयः ॥ मूर्ध्निबद्धांजलिपुटाआसीनंतीव्रतेजसम् ॥ ईडिरेनरशार्दूलंनातिदूरचराःपृथक् ॥ ३९ ॥ ब्रह्मोवाच नतोऽस्म्यनंतायदुरंतशक्तयेविचित्रवीर्यायपवित्रकर्मणे ॥ विश्वस्यसर्गस्थितिसंयमान्गुणैः स्वलीलयासंदधतेऽव्ययात्मने ॥ ४० ॥

र्जघ्निरेवादिताः स्त्रियोऽप्सरसःननृतुःगंधर्वाजगुः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ गंधर्वाप्सरसश्चारणाश्चेत्यर्थः ॥ ३८ ॥ नरशार्दूलंपुरुषोत्तमम् ॥ ३९ ॥ ब्रह्मादयोनृसिंहस्यशंकयाकुलचेतसः आरादेवास्तुवन्सप्तदशश्लोकैःपृथक्पृथक् हेअनंतअनंतत्वांप्रसादयितुमनंतायनतोऽस्मि अनंतत्वेहेतुः दुरंताःअनंताः शक्तयोयस्य तत्कुतःविचित्राणिवीर्याणिप्रभावायस्य तत्किमर्थम् पवित्राणिश्रवणमात्रेणशोधकानि कर्माणियस्य विचित्रवीर्यत्वमेवाह विश्वस्येति संदधते सम्यक्कुर्वते एवमपिअव्ययात्मने अप्रच्युतस्वरूपाय ॥ ४० ॥